

DETEKTIV KJELSSON

Nevyřešený případ

Daniel Janů

Splendidum družstvo

NEVYŘEŠENÝ PŘÍPAD

Detektiv Kjelsson

DANIEL JANŮ

Splendidum družstvo • Vražné, Hynčice

NEVYŘEŠENÝ PŘÍPAD

Detektiv Kjelsson

Copyright © Daniel Janů, 2023

Cover © Splendidum družstvo, 2023

Czech Edition © Splendidum družstvo

Vražné, Hynčice, 2023

První el. vydání

ISBN 978-80-7681-294-9 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-295-6 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-296-3 (PDF)

Obsah

1. Estonsko, Vehendi, 13. července 2023, 14:02
2. Dánsko, Vejle, 14. července 2023, 10:02
3. Estonsko, Vehendi, Limnologické středisko, 14. července 2023, 11:05
4. Dánsko, Vejle, Všeobecná nemocnice, 17. července 2023, 11:41
5. Estonsko, Vehendi, Limnologické středisko, 14. července 2023, 11:05
6. Tartu, 14. července 2023, 11:05
7. Dánsko, Vejle, Všeobecná nemocnice, 18. července 2023, 10:41
8. Tallinn, Institut BEMA, 14. července 2023, 15:34
9. Alatskivi, 14. července 2023, 18:52
10. Dánsko, Vejle, Všeobecná nemocnice, 19. července 2023, 10:41
11. Vejle, Policejní budova, 13:56
12. Faaborg, Dům Tomase a Iriny Mattsenových, 16:00
13. Dánsko, Vejle, policejní budova, 20. července 2023, 09:21
14. Millinge, 10:21
15. Faaborg, Dům Tomase a Iriny Mattsenových, 16:23
16. Faaborg, Odensevejský les, 21. července 2023, 09:32
17. Kodaň, policejní budova, 21. července 2023, 14:04

Epilog

1. Estonsko, Vehendi, 13. července 2023, 14:02

Týden po třicátých druhých narozeninách Samuel Hansson vyrazil do chladného Estonska. Přímo do Vehendi, kde se nachází Limnologické středisko Estonské přírodovědné univerzity. Jeho přítel a spolužák Jaan Ratas, mu zavolal a přemluvil ho, abych za ním přiletěl. Prý v okolí Vireckého jezera (Virtsjärv) našel něco neuvěřitelného. Do telefonu mu samozřejmě nechtěl říct žádné detaily, a jelikož byl Sam zvědavým vědcem, následující den odletěl do Estonska.

Letadlo přistálo na letišti v Tallinu. Vnitrostátním spojem se dostal do Tartu, kde už na něho čekal Jaan. Jejich setkání bylo plné emocí, až jim oběma skoro vyhrkli slzy.

„Jaane, netušil jsem, že se znovu uvidíme,“ pronese plynulou angličtinou.

„Já v tohle setkání zase věřil, Samueli,“ usměje se Jaan.

Přátelské objetí přerušil jemný ženský hlas.

„Můžeme jet?“

Jaan se od Samuela odtrhl.

„Tohle je doktorka Lydia Tumaan,“ ukazuje na dlouhovlasou blondýnku v světle zeleném kabátu.

„Těší mě. Jsem Samuel Hansson,“ natahuje svou ruku.

„Lydia Tumaan.“

„Lydia je hezké jméno,“ podotkne s úsměvem na tváři.

„Pojedeme,“ ukazuje k stříbrnému Mercedesu.

Tak tenhle Mercedes jsem ještě neviděl. Uznale pokyvuje hlavou.

Do úložného prostoru vozu vloží svůj kufr s osobními věcmi, který je otevřený.

„Je to mercedes třídy E, W124,“ chlubí se Lydia.

Jako by tušila, že se snažím přijít na to, jaký je to model.

„Vyznáte se v autech?“

„Tak trochu.“

„Nový model?“

„Ano,“ její anglické YES zazní tak libozvučně, až z toho má Samuel po těle takový ten příjemný pocit.

Posadil se dozadu vedle Lydie. Jaan na místo spolujezdce. Řidič se vrací do vozu.

„Do Vehendi,“ řekne Jaan směrem k řidiči a rukou ukazuje dopředu.

Řidič pokynul hlavou a nastartoval. Vůz značky Mercedes vyrazil na hlavní silnici.

Ω

Vehendi, Limnologické středisko

Vzhledem k tomu, že během cesty do Vehendi Jaan neprozradil nic ze svého objevu, Samuelova zvědavost dosahovala astronomických výšek.

„Jsme tady,“ ozve se Jaan.

„Evidentně se vám daří,“ Samuel pronese ve chvíli, kdy uvidí celý přírodovědecký komplex.

„Když jsem ve Stockholmu studoval limnologii, tak až tady jsem tento obor rozšířil o skladbu a koncentraci rozpuštěných a organických látek. Zajímám se teď také trochu více o biologii, tvůj oblíbený obor,“ promluví znovu Jaan.

„Proto jsi mi zavolaal?“

„Ano. Jsi prvotřídní biolog. Možná, že mi to dokážeš vysvětlit.“

Vůz zastavil. Doktorka Tumaan je zavede do místnosti s velkou obrazovkou. Přenosný kufr, ve kterém má jejich host všechny osobní věci, si postaví ke zdi.

„Než tě pozvu do laboratoře, ukážu ti to na obrazovce a mohli bychom si dát kafe,“ promluví Jaan.

„Zařídím to,“ ozve se Lydia a mizí v druhých dveřích.

Jaan zve svého přítele dovnitř moderně zařízené místnosti. Na stole byla kytká ve váze a dva ovládače. Jeden z nich Jaan uchopil do ruky a zamířil jím na velkou obrazovku. Tmavá obrazovka vzápětí ukázala obraz části laboratoře. Kromě prázdných boxů se zde nacházel jeden box, kde byla umístěná květina s různobarevnými plody a dlouhými úzkými listy.

„To je tvé tajemství?!“

Sam se lehce pousmál.

„Až uvidíš...“ nedořekne to.

Byli přerušeni doktorkou Tumaan, která přinesla kávu. Tři porcelánové hrnky na plastovém podnose.

„Z našeho kávovaru, jestli to nebude vadit,“ řekne s úsměvem a položí před každého jeden hrnek.

Poté si přisedne k nám.

„To je naše květina,“ podotkne Jaan.

„Jediná?“

Má otázka přinutila Jaana, aby se otočil.

„Ano,“ přikývne. „Jediná, ale opravdu zvláštní rostlina.“

Laserovým ukazovátkem namířil na její plody.

„Líbí se vám?!“ Samuel se podívá na doktorku Tumaan.

„Ovšem,“ přikývne.

„Každý z těchto plodů každou hodinu změní barvu...,“ Jaan pokračuje. „...jejich pět a člověk by si mohl myslet, že bude střídát barvy mezi sebou, ale někdy jsou i tři plody stejné barvy. Netuším, co to znamená, ale hlavně, tahle kytky...,“ ztichne. Na okamžik. „...nikde neroste.“

„V Estonsku,“ podotknu.

To co našel Jaan, není až tak velký objev, jak si myslí, pomyslí si Sam.

„Nikde na této planetě, Same,“ odvětlí Jaan. „Nikde na Zemi.“

„Opravdu?“

„Takže počkáme a sami pak uvidíte, že to, co tady řekl doktor Ratas, je pravda,“ vstupuje do toho doktorka Tumaan.

„Dobře, počkáme,“ Sam přikývne a natahuje se po svém kelímku.

„Pokud budete chtít cukr, použijte cukřenku. Kávovar nesladí,“ Lydia ukazuje na malou cukřenku uprostřed stolu.

„Říkal jsem si, k čemu asi je,“ podotknu s úsměvem na tváři. Samuel se natáhne po hrnku a cukřenky se nevšímá.

„Žádný cukr?“ diví se Lydia.

„Ne.“

„Já mám ráda sladké.“

„Já dávám přednost přírodním sladidlům. Například třtinový cukr.“

„A není to...“

„...výroba cukru z cukrové třtiny je snazší než s cukrové řepy, protože obsahuje méně nečistot,“ přerušuje jí a prstem ukazuje na bílou hmotu ve tvaru kostky. „Ale mohu vám také doporučit rostlinu Stévie sladká (Stevia rebaudiana), která je ceněná pro své léčivé účinky. Nicméně se dá použít jako náhražka za cukr. Mnohem zdravější.“

„Stévie?“

„Oblast výskytu je v Jižní a Střední Americe.“

„Co kdybyste se raději zajímali o tu naši rostlinu,“ vstupuje do toho Jaan. „Stévie nikoho nezajímá a cukrovary rozhodně nepřipustí, aby jim nějaká rostlina, i když mnohem zdravější, ohrozila zisky.“

„Zatím se o tom jedná,“ podotknu.

„V roce 1985 vyšla studie, která prokazovala, že steviol je mutagen, ale studie byla samozřejmě kritizována.“

„Vyjdou nové studie, které tyto nesmysly vyvrátí.“

„Hlavně, když to nebudou další umělá sladidla jako sacharin nebo cyklamáty, která mohou mít v určitém množství karcinogenní účinky,“ ozve se Lydia Tumaan.

Samuel souhlasně přikývne.

„Co ta naše květina?!“ hlásí se Jaan opět o slovo.

„Ovšem, omlouvám se, ale...“

„...Lydia je hodně zvědavá,“ přerušil ho Jaan s úsměvem na tváři.

Doktorka Tumaan se nadechovala. Zřejmě k tomu něco chtěla říct, když ji přerušil hlas doktora Ratase.

„Same, koukej!“ vyhrkne a ukazuje laserovým ukazovátkem na plody neznámé květiny.

Opravdu změnilly barvu.

„Opakují se ty barvy pravidelně, nebo se jen střídají náhodně?“

„Zatím se zdá, že v tom žádný systém není.“

„Jak dlouho tu kytku zde máte?“

„Asi měsíc.“

„Kdo všechno o ní ví?“

„Jen já, Lydia, laborant Oleg Walynski...“

Polský emigrant?

„... a teď ty.“

„Nepředali jste ji biologickému institutu do Tallinnu?“ Sam se ohlédne na Jaana.

„Sebrali by nám ji, a to já nechci,“ odvětlí.

„To rozhodně nechceme,“ přidá se Lydia.

„Je ještě něčím zvláštní?“

„Tady...“ odvětlí a posune k němu spis, do kterého před chvíli civěl. „...přečti si to! Jako biologa tě to bude určitě zajímat.“

„Dobře,“ kývne a natahuje ruku ke spisu.

Byl na něm nápis Qwetina.

„Ten název vymyslel Oleg,“ dodává Lydia.

„Aha.“

„Je to taková zkomolenina,“ vysvětluje Jaan.

„Chápu, polská šifra,“ poznamená s lehkým úšklebkem na své tváři.

Jeho skeptický pohled na věc se nezměnil.

„Nevěříte nám,“ ozve se doktorka Tumaan.

„Abych byl upřímný, tak zatím nic nenasvědčuje tomu, že se jedná o něco mimořádného,“ odvětí, ale pozorně začíná číst spis, který dostal k nahlédnutí.

Lydia se zatvářila odměřeně a Jaan byl zřejmě zklamaný.

Ω

Během dvaceti minut Samuel přečetl laboratorní výsledky, které nasvědčovaly tomu, že tato kytka se podle všeobecné vědecké klasifikace opravdu nedá zařadit. (*Třída, Řád, Čeleď, atd...*)

„V poslední odstavci na straně 7, píšeš, že po odejmutí vzorku, se vzorek proměnil v prach?“

„Je to tak.“

„A tady...,“ Samuel ukazuje prstem. „...ehm, co to je? Nějaká matematická hádanka?“

„To je jediné, co jsme mohli z té květiny získat.“

„Co je to?“

„Je to šťáva nebo něco podobného.“

„A jak jste získaly vzorek, když listu se proměnil v prach...“

„...zkusili jsme postřík a všechny kapky prošli komplexním rozbořením.“

„Hm, a tady se píše, že hned dorostla chybějící část?!“

„Je to pravda, Same. Proto jsem ti zavolaal, abys přijel.
Kdybychom tu květinu předali do Tallinnu, už bychom ji neviděli.“

„To chápu.“

„Co říkáš těm číslům?“

„Vůbec nevím, co si mám pod tím představovat.“

„Pamatuji si, jak jsi na škole říkal, že je dobré, když je člověk otevřený všemu,“ připomněl mu jeho slova z dob studia.

„Možná, že...“

„...zkus se na to podívat očima toho Samuela, kterého jsem poznal před pěti roky,“ přerušil ho.

„Nevím, co jsi očekával, když jsi mě oslovil, ale i tak jsem rád, že jsi to udělal,“ Sam pronese a všimne si přicházejícího muže.

Lydia se otáčí ke dveřím.

„To je Oleg.“

Jaana jen pokyne hlavou.

Ω

Do místnosti vstoupil postarší muž v bílém plášti. Na očích měl směšně velké kulaté brýle a pod nosem knír.

„Jsem Oleg Walynski.“

Muž vyrazil rovnou k Samuelovi. Doktor Hansson vstal a podal mu svou ruku.

„Hodně jsem o vás slyšel,“ spustí.

Sam se otočil na Jaana a hlavou mu proběhla myšlenka: *Proč tuhle hlášku používá každý?*

„Takže teď je tým kompletní,“ pronese s jemnou ironií na jazyku a pohledem k ostatním.

Znovu se posadí ke stolu. Oleg si sedl vedle něho.

„Počkáme ještě deset minut a uvidíme další proměnu,“ ozve se Jaan.

„A pak?“

„A pak bychom se mohli podívat na ty čísla.“

„Jsou vážně zajímavá,“ přidá se Oleg.

Jeho úsměv a nadšení v Samovi budilo spíše pochyby.

Ω

Uběhlo deset minut. Neznámá květina opět změnila svou barvu. Přesněji řečeno. Byly to její plody, co změnilly barvu. Při této proměně si Samuel všiml, že listy se vlnily takovým zvláštním způsobem. Nic podobného ještě neviděl. Když změna barev skončila, listy se přestaly vlnit.

„Byl jsem skeptický, ale začínám mít pocit, že jsem přece jenom udělal dobře, že jsem tě poslechl a přiletěl, Jaane,“ pronese.

Tato věta udělala Jaanovi radost. Už se začal bál, že odletí bez jakéhokoliv zájmu o jeho objev.

„Jsem rád, že jsi tady,“ řekne s nadšením.

Doktorka Tumaan jen pozvedla své obočí a nadšení se zdržela.

„Kde jste tu květinu našli?“ ptá se Samuel ke všem zúčastněným.

„U Vireckého jezera,“ odpoví Jaan.

„Někde tam rostla nebo...“

„...plavala na vodní hladině.“

„Jen tak?“

„Ano.“

„Když jste ji vytáhli z vody, jak se chovala?“

„Chovala?“ udiví se Jaan.

„Každá květina se nějak chová.“

„Je to podivná vodní rostlina,“ přidá se Oleg.

„Ano, je nezvyklá,“ Samuel přitaká. „Proto se ptám na takové ty, pro vás podivné otázky.“

„Qwetina je jako zázrak v tomhle skleníkovém světě,“ podotkne Oleg.

„Dal jste jí už jméno?“

„Samozřejmě. Každá rostlina by měla mít jméno,“ odvětí.

Zdá se, že je na to poměrně hrdý.

„Tady Oleg, je vášnivý botanik,“ vysvětluje Jaan.

„Studujete chemické vlastnosti zdejší vody, vodní a tepelnou bilanci vody. Pohyby vody nebo strukturu a skladbu usazenin a teď takový nález?“

„Je to překvapivý nález, nemyslíš?“ ozve se znovu Jaan.

„Zjišťujeme údaje o stratigrafii jezerních usazenin a kolísání úrovně hladiny se využívají k výzkumu koloběhu vody,“ promluví Lydia.

„...i podnebí,“ doplní pro změnu Jaan.

„Ovšem,“ Samuel přikývne. „Vím, co je stratigrafie, ale tohle...“ ukazuje na obrazovku. „...to je neuvěřitelný nález, Jaane.“

Doktor Ratas se usmál.

„Amazonis planitia,“ vyhrkne najednou Oleg.

„Mars?!“ jejich host se na něho otočí.

„Jelikož jsem studoval stáří sedimentárních vrstev hornin, stratigrafie Marsu jako vědní disciplína v planetologii mě zajímala,“ podivín Walynski vysvětlí.

„Planeta Mars během své existence ztratila většinu své atmosféry a voda na povrchu nemůže existovat, takže...?!“

„Promiňte, cokoliv je zvláštní a evidentně mimozemské, tak mě to táhne k Marsu. Já vím, že to je hloupost. Na Marsu by Qwetina nejspíše umřela...“

„...nemá podmínky pro růst, i když její vzhled může mást,“ doplní ho Samuel Johansson.

„Co bys řekl, že to je za květinu?“ ptá se Jaan.

„Květy jsou podobné Prvosence, ale ten stonek s listy...ehm... těžko říct, nic podobného jsem neviděl.“

„Je možné, že je to nějaká nová odrůda?“

„Za určitého předpokladu...“

„...předpokladu?!“ vstupuje do toho Lydia.

„Křížení rostlin je celkem rozšířená věc...,“ vysvětluje dánský biolog. „...ale zabarvují se jí plody. Libovolně. Ten pohyb listů je také nezvyklý...“

„...je to mimozemšťan!“ vykřikne nadšeně Oleg.

Jeho nadšení neznalo mezí. Rozhodně si to přál. *Jeho teorii zatím nezaorhuji, protože zatím nemám žádné důkazy, že rostlina vyrostla na Zemi,* pomyslí si doktor Hansson.

„Zatím o tom nemáme důkazy, ale rozhodně je to neuvěřitelný nález,“ poznamená s úsměvem na tváři.

„Proto jsi tady,“ ozve se Jaan.

Lydia se jen zaculila a usrkla ze svého šálku tu svou přeslazenou kávu.

„Netvrdím, že to není možné. Otázka první: *Jak se sem dostala?* Otázka druhá: *Proč tu je?* Otázka třetí: *Jak komunikuje?*“

Uf!

„Same, nečekal jsem, že to vezmeš takhle hopem. Tady Oleg je mimozemský nadšenec, ale já jsem vědec,“ vyhrkne Jaan.

„To se ale nevyklučuje.“

„To jako fakt?!“ diví se Lydia.

Oleg se díval na Samuela a netrpělivě čekal s čím přijde.

„Uděláme testy, budeme jí pozorovat a pak ti řeknu, jestli je nebo není pozemského původu.“

„Mojí zprávu máš před sebou, co bys ještě chtěl s tou květinou dělat?“

„Budu ji pozorovat.“

„To děláme už měsíc.“

„Ale možná jste něco přehlédli.“

„Co?“

„Netuším, Jaane. Jsem tu chvíli, abych ti mohl říct víc.

V každém případě je ta květina velmi zvláštní a neměl by se o ní nikdo dozvědět.“

„Jak jsem už řekl. Jsme jediní, kdo o ní ví.“

„A tak by to mělo zůstat!“

„To zní strašidelně,“ promluví Lydia.

„Jako byste to neznali, lidi, když se objeví nějaká nevysvětlitelná senzace. Ukryjí to, budou to zkoumat a věř mi, že bych byl nerad, aby jí někdo rozřezal ve jménu vědy...“

„...lidi!“ vyhrkne Oleg a ukazuje na obrazovku.

Rostlina se začala hýbat. Její listy vytvořily podivné spirály a barevné plody byly nasměrovány k nám.

Sakra!

„Skoro to vypadá, jako by nás poslouchala,“ podotkne Jaan.

„Budeme jí sledovat. Změna přirozeného prostředí. Voda.“

„Voda?“

„Jistě. Každá voda může mít jiné Ph vody. Tím jí neublížíme.

Možná, že tak zjistíme, v jakém prostředí se jí daří nejlépe.“

„Chceš zjistit více, než já?“

„Samozřejmě.“

„Jsem rozhodně pro,“ ozve se Oleg.

„Takže začněme plynem!“ Sam řekne a vstane od stolu.

„Cože! To ne!“ vyhrkne obranářsky Oleg.

„Řekl jsem, že jí nechci ublížit. A plynem jsem myslel helium nebo plynnou formu vodíku.“

Aha!

„Vylekal jste mě,“ šeptne laborant s rusko-polským jménem.

„I mě,“ promluví Jaan.

„Jsem biolog a vím, že rostliny jsou živé. Mám je opravdu rád,“ Samuel ujišťuje ostatní o svých dobrých úmyslech. „Rozhodně jí nechci ublížit.“

Otáčí se po svých hostitelích.

„Očekávám, až mě někdo doprovodí do vaší laboratoře, kde je Qwetina umístěna.“

Jako první se zvedla Lydia. Hned po ní Jaan s Olegem. Obočí sympatické dlouhovlásky se lehce zachvělo.

„Moc se ve vás nevyznám, doktore Hanssone,“ přiznává doktorka Tumaan cestou do laboratoře.